

καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς νεάνιδος, ἐπλησίασεν αὐτὴν καὶ τὴν ἠρώτησε μετ' ἀνυσυχίας μήτοι εἶχε προσβάλει αὐτήν.

— Δὲν δύνασθε νὰ γνωρίζετε μέχρι τίνος βαθμοῦ με καταλύγει ἡ πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνη σας, ὑπέλαβεν ἐκείνη, χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς. «Αἰ! πόρρω ἀπέχεται ἀπὸ τοῦ νὰ ἐννοήσῃτε πόσον συναισθητικοί τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγαθότητά σας.

«Ἀλλ' ἀμέσως κατενόησε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κρατήσῃ ἐαυτῆς ἡ εὐστοχία τοῦ πνεύματός της τὴν προειδοποιεῖ, ἐάν ἐξηκολούθει νὰ ὁμιλῇ μετὰ τόσης ζέσεως, ἡ ἔκφρασις τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης της ἠδύνατο νὰ τὸν ἐκπλήξῃ καὶ νὰ τῷ φανῇ ἀνεξηγήτως ὑπερβολικῇ.

«Ἐτεινεν ὅθεν πρὸς αὐτὸν τὸ κἀνίστρον τοῦ ἐργοχείρου της πρὶν ἢ ἐκεῖνος προφθάσῃ νὰ συνεχίσῃ τὸν λόγον.

— Λαμβάνετε τὴν καλωσύνην ν' ἀποθέσῃτε τοῦτο ἐκεῖ; Τῷ εἶπε μετὰ τοῦ ἀπαθεστέρου τόνου. Σχεδὸν δὲν εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ ἐργασθῶ ἤδη.

«Ἐκεῖνος ἐστράφη ἐπὶ τινα στιγμήν, δηλαδὴ ἐπ' ὅσον χρόνον διάστημα ἐλάχιστον ἀπηρτεῖτο, ὅπως ἀποθέσῃ τὸ κἀνίστρον ἐπὶ τινος σκευοθήκης.

«Ἡ Μέρση ἐπωφελήθη τοῦ βραχυτάτου τούτου χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ διετέλει ἐκτὸς τῆς ἐπηρείξας τοῦ βλέμματός του, ὅπως ἀκαριαίως σκεφθῇ καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

«Ἡ τύχη ἠδύνατο μίαν ἡμέραν νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς τὴν γνησίαν Χάριτα τὴν κατοχὴν τῶν ἀποδείξεων, ὧν εἶχεν ἀνάγκην, ὅπως βεβαιώσῃ τὸν Ἰούλιον περὶ τῆς φρικτῆς ἀληθείας.

Τί θὰ ἐσκέπτετο τότε ἐκεῖνος περὶ αὐτῆς;

«Ἡδύνατο αὕτη νὰ γνωρίζῃ τοῦτο χωρὶς νὰ προδοθῇ;

«Ἀπεφάσισεν ὅθεν νὰ δοκιμάσῃ.

— Τὰ παιδιὰ εἶνε ἀκόρεστα, ὅταν τις κάμῃ ἀπαξ τὸ σφάλμα ν' ἀποκριθῇ εἰς τὰς ἐρωτήσεις των, εἶπε, καὶ αἱ γυναῖκες ὅμως ἐπίσης δὲν εἶνε λογικώτεραι τῶν παιδιῶν, θ' ἀνεχθῇ ἡ ὑπομονή σας νὰ ἐπανέλθω διὰ τρίτην φορὰν εἰς τὴν περὶ τῆς ἐν λόγῳ γυναικὸς ὁμιλίαν;

— Δοκιμάσετε τὴν ὑπομονήν μου, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ὑπομειδῶν.

— Ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ περὶ αὐτῆς ἐκτίμησίς σας ἦτο πολὺ ἐπιεικής. Θέλετε νὰ ὑποθέσετε τοῦτο;

— Ἀς τὸ ὑποθέσω.

— Ὑποθέσωμεν ἐπίσης, ὅτι ἦτο κακεντρεχῶς ἀποφασισμένη ν' ἀπατήσῃ πάντας ἐξ ἰδιοτελείας, καὶ ὅτι καταλήγετε μίαν ἡμέραν εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃτε τὴν περὶ τούτου πεποίθησιν. Λοιπὸν; δὲν θ' ἀπεμακρύνεσθε τότε μετὰ φρίκης καὶ ἀηδίας μιᾶς τοιαύτης γυναικὸς;

— Ὁ Ὑψιστος ἅς με διαφυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ αἰσθανθῶ ποτὲ φρίκην καὶ ἀποστροφὴν πρὸς οἶον δῆποτε ἀνθρώπινον πλάσμα, ἀπήντησεν ἐκεῖνος σοβαρῶς. Τίς ἀνθρώπος δικαιούται νὰ προσενεχθῇ οὕτω πρὸς ὁμοίον του.

«Ἐκείνη δὲν ἐτόλμα νὰ πιστεύσῃ τοὺς γλυκεῖς τούτους λόγους.

— Θὰ τὴν ὑπερβαίνει λοιπὸν ἀκόμη; ὑπέλαβε μετ' ἐπιμονῆς. Θὰ εἴχετε ἀκόμη δι' αὐτὴν αἰσθητάματα τόσο μακροθύμως φιλάνθρωπα;

— Μάλιστα καὶ ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς.

— ὦ! πόσον εἰσθε καλός!

«Ἐκεῖνος, οἶονεῖ βεβαιῶν ὅτι εἶπε, τῇ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

«Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἐγένετο ἐπισημότερος ἢ δὲ λάμψις τῶν ὀφθαλμῶν του ἐπιβλητικώτερα.

«Ἡ Μέρση εἶχεν ἀποσπᾶσαι ἐκ τοῦ βήθους τῆς μεγάλης ταύτης καρδίας τὴν πίστιν, δι' ἣν ἐξῆν αὕτη τὰς σοφὰς καὶ γενναίας ἀρχάς, αἵτινες πάντοτε τὸν εἶχον καθοδηγήσει ἀφ' ἧς ἔγνω ἐαυτόν.

— Ὅχι! ἀνέκραζεν ἐκεῖνος. Μὴ λέγετε, ὅτι εἶμαι καλός. Εἴπατε μᾶλλον, ὅτι προσπαθῶ ν' ἀγαπῶ τὸν πλησίον μου ὡς ἐαυτόν. Μόνον Φαρισαῖος δύναται νὰ καυχῇ, ὅτι εἶνε καλλίτερος τοῦ πλησίον του. Ὁ καλλίτερος ἐξ ἡμῶν σήμερον, ἄνευ τοῦ θεοῦ ἐλέους, δύναται αὖριον νὰ γίνῃ ὁ χειρίστος πάντων. Ἡ ἀληθὴς ἀρετὴ τοῦ γνησίου χριστιανοῦ συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ ἀπελπίζεται ποτὲ περὶ τοῦ ὁμοίου του, ἡ δὲ ἀληθὴς χριστιανικὴ πίστις ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ἐμπνεώμεθα καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης μεθ' ἧς καὶ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅσον ἀσθενεῖς καὶ ταπεινοὶ καὶ ἂν ὦμεν, δυναμέθα ν' ἀνυψωθῶμεν ἐπὶ τῶν πτερυγῶν τῆς μετανοίας ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς τὸν οὐρανόν. Ἡ φιλάνθρωπία εἶνε ἱερά, δὲν ἔχει λοιπὸν καὶ προορισμὸν ἀθάνατον; Τίς θὰ ἐτόλμα νὰ εἴπῃ πρὸς ἕνα ἄνδρα ἢ πρὸς μίαν γυναῖκα δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπίς διὰ σέ; Τίς θὰ ἐτόλμα νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐν πλάσμα τοῦ Δημιουργοῦ διεφθάρη διὰ παντός, ὅταν φέρῃ ἀκόμη τὴν σφραγίδα τῆς θείας χειρὸς;

«Ἡ Μέρση ἐπάλασε κατ' ἐνδομύχου συγκινήσεως. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐξήστραφον ἐξ ἐνθουσιασμοῦ καὶ κατόπιν ἐταπεινώθησαν ἐξ ἀπελπίσεως.

«Αἰ! ἂν ὁ Ἰούλιος ἦτο ὁ φίλος καὶ σύμβουλος της κατὰ τὴν ὁληθρίαν ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν εἰσῆρχετο τὸ πρῶτον εἰς τὸν οἶκον τῆς Λαίδης Ζάνετ!

«Ἀνεστένανζεν ἡ ὁδὸν αὕτη τῇ ἔσχιζε τὴν καρδίαν.

«Ὁ Ἰούλιος ἤκουσε τὸν στεναγμόν, τὴν ἐθώρησε καὶ ἡ μορφή του ὅλη ἐξεδήλωσε τὸ ζωηρότερον ὑπὲρ αὐτῆς τρυφερόν ἐνδιαφέρον.

— Δεσποινὶς Βράδον... εἶπεν.

«Ἀλλ' ἐκείνη ἦτο βεβητισμένη εἰσέτι εἰς τὸ πικρὸν πένθος τοῦ παρελθόντος καὶ δὲν τὸν ἤκουσε ποσῶς.

— Δεσποινὶς Βράδον... ἐπανελάθεν ἐκεῖνος, πλησιάζων αὐτήν.

«Ἡ Μέρση ἀνύψωσε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐφρίκασε.

[Ἔπεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΑΘΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΕΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάρι- τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἑξωτερικῷ ἐπιθυ- μούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθερά ταχυ- δροατικῶν τελῶν].

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυλῆ, ὁρ. 3. (3,30)

«Λέων Λαώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ι. Ἰσιδ. Σκυλλίση, ὁρ. 4,50 [1,80]

«Τὰ Δύο Ἄλκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ, ὁρ. 4,50 [2]

«Ἡ Ὁρμία Παρισινή»... λεπ. 60 (70)

«Παρίσιον Ἀπόκρυφον», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ι. Σκυλλίση (τό- μοι 10)... ὁρ. 6 [7]

«Ὁ Διαβολὸς - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De- Terrail... ὁρ. 4,50 (4,70)

«Μπουμπουλίνα - Ἀρχαδίον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδριοπούλου... ὁρ. 3 [3,30]

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία, οὐλοῦ Βέρν... ὁρ. 4 (4,20)

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ... ὁρ. 3 (3,30)

«Ἡ Γυναῖκες, τὰ Χαρτὰ καὶ τὸ Κρασί», μυ- θιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριάνταφύλλου... ὁρ. 1 [1,20]

Ποήματα Ι. Γ. Τσακασιάνου ὁρ. 3. (3,20)

Χρυσόδετα... 4

«Μαρὰ Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγι- κὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελο- ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάζστα, δραχ. 4,50 (4,60).

«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστο- ρία Ξαβιέ Μαρμιέ, στερθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας... ὁρ. 4,50 [4,70]

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἥτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου, ἑκ- δόσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσ- ετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιστάρων». Τόμοι 2... ὁρ. 5. [5,50]

«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès... ὁρ. 4,50 (4,70)

«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, ες δύο ὁγκώ- δεις τόμους... ὁρ. 4 [4,50]

«Ὁ Γιδάνης», μυθιστορία Paul de Cock με- τὰφρασις Κλεάνθους Ν. Τριάνταφύλλου ὁρ. 2 [2,20]

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὁγκώδεις 3 ὁρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία Ἑμμ. Γονζάλης... ὁρ. 4,50 (4,70)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βί- κτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα τό- μοι 2)... ὁρ. 4 (4,30)

«Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Adéme Achard... Λεπτ. 75 [90]

«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιο: Πανίνης», μυ- θιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκα- δημίας... Δραχ. 2 [2,20]

«Ὑπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]... ὁρ. 4 [4,20]

«Κοιμηθῆσαι» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου ὁρ. 2 [2,20]

«Ὁ Γονζάλης Κορδοβίος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνα- κτηθεῖσα» μυθιστορία... ὁρ. 4,50 [1,70]

«Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι» λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου... Λεπτ. 60 [70]

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδίας μου», λυρική Συλ- λογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]

«Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστορία Pouson - De - Terrail... ὁρ. 4,50 (4,70)

«Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστορία Λουδοβίκου Νουάρ... ὁρ. 4,50 (4,70)

«Ματθῆδον» μυθιστορία (μετὰ εἰκόνων) Εὐ- γενίου Σὺν... ὁρ. 7 (8)

«Ζὶλ Βλά» μυθιστορία... ὁρ. 5 (6)

«Ἀνθρωπὸς τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθι- στορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου... ὁρ. 2 (2,20)